

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317203038
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4317203038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej vo veci účastníkov- navrhovateľky: Ing. Z. J., nar. X.X.XXXX, bydlisko J. XXX., zastúpenej: Špireková & Partners, s.r.o., advokátska kancelária Námestie Matice slovenskej 6, Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811, proti povinnej osobe (pravdepodobný otec): J. J., nar. XX.X.XXXX, bydlisko Z., Y. XX., zastúpenej: JUDr. Peter Havlík, advokátska kancelária s.r.o., Damborského 13, Nitra, IČO: 50 361 864, o určenie príspevku nevydatej matke, o odvolaní povinnej osoby proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 29.mája 2018 pod č.k. 12 Pc 8/2017-631 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Navrhovateľka má nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k povinnej osobe v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal povinnú osobu prispievať na výživu navrhovateľky od 24.2.2017 do 24.2.2019 mesačne sumou 100 eur mesačne vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred. Zameškané výživné od 24.2.2017 do 29.5.2018 vo výške 1517,86 eura je povinná osoba povinná zaplatiť navrhovateľke v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Povinná osoba je povinná zaplatiť navrhovateľke príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 493 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Povinná osoba je povinná poskytnúť navrhovateľke sumu potrebnú na výživu dieťaťa po dobu 37 týždňov, odo dňa podania návrhu vo výške 462,50 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa písomným návrhom domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým zaviazá odporcu (muža, ktorého otcovstvo je pravdepodobné), poskytnúť jej vopred sumu potrebnú na zabezpečenie jej výživy odo dňa podania návrhu po dobu 2 rokov v celkovej sume 16 410 eur, zároveň zaviazá odporcu (muža, ktorého otcovstvo je pravdepodobné) poskytnúť jej vopred príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom v celkovej sume 1780 eur), poskytnúť jej vopred sumu potrebnú na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu 37 týždňov odo dňa podania návrhu v sume 2150 eur, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

S poukazom na prvú námietku odporcu ohľadne pasívnej vecnej legitímácie sa zaoberal v prvom rade pasívnou vecnou legitímáciou odporcu. Uviedol, že na uplatnenie predmetných nárokov je aktívne legitimovaná tehotná žena vo vlastnom mene aj v prípade nároku dieťaťa na výživu. Návrh teda musí byť doručený súdu v priebehu tehotenstva, ktorá podmienka v tomto prípade bola splnená, a z tohto hľadiska nie je ani podstatné, či súd bude rozhodovať už po skončení tehotenstva. Pasívne legitimovaným

je muž, ktorého otcovstvo je pravdepodobné. Preto sa nezaoberal určovaním otcovstva, ale skúmal len pravdepodobnosť otcovstva žalovaného muža, t.j. či vzhľadom na styk s matkou v rozhodujúcom období môže byť otcom počatého dieťaťa so zreteľom na predpokladaný termín jeho narodenia. Z vykonaného dokazovania mal za to, že pravdepodobnosť otcovstva odporcu je daná. Odporca namietal, že v čase rozhodnom pre počatie maloletého dieťaťa s matkou nemal intímne styky, jeho otcovstvo je nepravdepodobné. Doznal, že s matkou mal dieťaťa od roku 2013 žil v spoločnej domácnosti a až do marca 2016 sa s matkou intímne stýkali. Matka uviedla, že s pravdepodobným otcom maloletého dieťa žila v spoločnej domácnosti od roku 2013 avšak k ukončeniu ich spolužitia došlo až 20.6.2016, teda v čase počatia maloletého dieťaťa, kedy odporca odišiel na dovolenku so svojou novou známosťou. Matka svoje tvrdenie preukazovala SMS správami, z ktorých je zrejmé, že do uvedeného termínu dochádzalo ku kontaktu medzi navrhovateľkou a pravdepodobným otcom počatého dieťaťa. Odporca, resp. jeho právna zástupkyňa namietla nezákonnosť týchto dôkazov, resp. uviedla, že tieto dôkazy nie je možné v tomto konaní použiť a teda na ne prihliadať, nakoľko odporca nedal súhlas so zabezpečením tohto dôkazu. Z uvedených dôkazov predložených navrhovateľkou jednoznačne nevyplýva, že v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa dochádzalo k intímnym stykom medzi navrhovateľkou a odporcom. Je však zrejmé, že tvrdenie odporcu o tom, že vzťah s navrhovateľkou bol ukončený v marci 2016 nie je pravdivé, keďže z výpisu SMS správ je zrejmá následná komunikácia medzi navrhovateľkou a odporcom, aj po tomto odporcom uvedenom termíne. Súd poukazuje na skutočnosť ohľadne preukázania intímnych stykov v čase rozhodnom pre počatie mal. dieťaťa je navrhovateľka v dôkaznej núdzi. Preto vyhodnotil vyjadrenie odporcu o tom, že s navrhovateľkou sa nestretával od marca 2016, ako čisto účelové. Poukázal na skutočnosť, že samotný odporca si dal vyhotoviť testy DNA, ktoré v rámci konania nepredložil. Uviedol, že v testoch DNA bolo jeho otcovstvo určené a za testy DNA uhradil aj príslušný poplatok. Už len z tohto konania vyhodnotil jeho tvrdenie, že s matkou dieťaťa nemal intímne styky, za účelové a zavádzajúce, uvedomujúc si, že navrhovateľka svoje tvrdenie reálne preukázať nemôže. Z tohto dôvodu vyhodnotil jeho pasívnu legitímáciu a navrhovateľka si tak predmetný nárok uplatnila voči pravdepodobnému otcovi mal. dieťaťa v súlade so zákonom. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že predmetný návrh si navrhovateľka uplatnila podľa 74 ods. 2 Zákona o rodine ako tehotná žena voči mužovi, ktorého otcovstvo je pravdepodobné. čo v danom prípade preukázané bolo. Navrhovateľka si uplatnila tri nároky a to v prvom rade nárok na zabezpečenie svojej výživy, ako matky, po dobu 2 rokov, celkovo vo výške 16.410 eur. V tejto časti návrh odôvodnila tým, že v súvislosti s tehotenstvom došlo k zhoršeniu jej sociálnej situácie. Náklady spojené so zabezpečením jej výživy, náklady spojené s užívaním jej bytu, náklady spojené so splátkami úveru, hradením poisťného a úverov tak celkovo predstavujú sumu vo výške 1367,50 eura mesačne. Pri rozhodovaní o tomto nároku mal za preukázané, že navrhovateľka bola na základe pracovnej zmluvy teda pred nástupom na materskú dovolenku zamestnaná v spoločnosti RMR Trading, s.r.o., ktorý pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú. Podľa pracovnej zmluvy jej príjem predstavoval 1 280 eur brutto mesačne. Na základe rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 1.6.2017 jej boli priznané materské dávky vo výške 31,9062500 za deň a v tejto sume jej budú materské dávky poskytované do zániku nároku na materské. Pred nástupom do pracovného pomeru spoločnosti RMR Trading, s.r.o., ktorý pracovný pomer vznikol dňa 26.11.2016 bola zamestnaná v spoločnosti Pepe Group, s.r.o., ktorej jediným spoločníkom bol práve odporca. Jej čistá mzda predstavovala 43,30 eura. Je vlastníčkou bytu a hradí hypotekárny úver vo výške 283 eur mesačne, životnú poisťku vo výške 50 eur mesačne, RTVS 4,64 eura, poplatok za vodu 30 eur mesačne, odber zemného plynu 30 eur mesačne, úhrada za internet 12,95 eura mesačne, Magio TV vo výške 18,89 eura mesačne, náklady za užívanie mobilného telefónu v priemere 54 eur mesačne, poistenie nehnuteľnosti a domácnosti vo výške 73,95 eura ročne, havarijnú poisťku vo výške 140 eur ročne. Užíva osobné motorové vozidlo, ktoré spláca vo výške 165,71 eura mesačne. Nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť, len vyživovaciu povinnosť k mal. V. nar..

Pravdepodobný otec (povinná osoba) je konateľom a spoločníkom spoločnosti Pepe Group, s.r.o. a zároveň je registrovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba. Podľa daňového priznania spoločnosti Pepe Group, s.r.o. za rok 2015 predstavoval výsledok hospodárenia s hospodárskej činnosti - 7 809 eur, výnosy z finančnej činnosti spolu 8.969 eur, a výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení - 2.244 eur (podľa daňového priznania domnelého otca ako fyzickej osoby podnikateľa, t.j. daňového priznania za rok 2015, jeho príjmy predstavovali 16 001 eur, výdavky 15 509,68 eura, daňová povinnosť 93,35 eura so základom dane 491,32 eura). Podľa daňového priznania právnickej osoby Pepe Group, s.r.o. za rok 2016 predstavoval súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti za uvedené daňové obdobie 105 528,41 eura, súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť 102 522,42 eura, s výsledkom hospodárenia za účtovné obdobie + 3 005,99 eura. Podľa daňového

priznania právnickej osoby Pepe Group, s.r.o. za daňové obdobie roku 2017 predstavoval za toto daňové obdobie súčet výnosov 74178,86 eura, súčet nákladov za hospodársku činnosť a finančnú činnosť 71 033,14 eura, výsledok hospodárenia za účtovné obdobie pred zdanením 3 145,72 eura). Podľa daňového priznania pravdepodobného otca ako SZČO za rok 2017 predstavovali za toto daňové obdobie jeho príjmy 19 800 eur, výdavky 19 300 eur, základ dane 95 eur, daň 0 . Pravdepodobný otec hradí hypotekárny úver vo výške 483 eur , ďalší hypotekárny úver s mesačnou splátkou 100 eur, spotrebný úver v ČSOB s mesačnou splátkou 780 eur. Doznal tvrdenie navrhovateľky, že je vlastníkom a užívateľom štyroch motorových vozidiel a motocykla zn. HONDA. Predal spolu s ďalším predávajúcim kupujúcim nehnuteľnosti vykázané v katastrálnom území Podlužany na LV č. XXXX. Bola mu vyplatená kúpna cena vo výške 64 500 eur. Ako konateľ spoločnosti Pepe Group, s.r.o. za obdobie od januára 2016 do decembra 2016 poberal mzdu vo výške 43,3 eura. Je spoluvlastníkom nehnuteľností vedených na LV č. XXXX , spoluvlastníkom nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, spoluvlastníkom nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených na LV č. XXX . Má vyživovaciu povinnosť voči trom deťom. Výživné uhrádza na základe rozhodnutia súdu výživné na dve deti spolu vo výške 400 eur. V priebehu konania mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči mal. J. J., nar. XX.X.XXXX

Na daný zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 74 ods. 1,2 Zákona o rodine.

Uviedol, že zmyslom tohto ustanovenia je poskytnúť ochranu nárokom nevydatej matky dieťaťa v súvislosti so znížením jej zárobkových možností v dôsledku tehotenstva a pôrodu jednak v súvislosti so zvýšením nákladov, ktoré jej v dôsledku narodenia dieťaťa vzniknú.

S poukazom na vykonané dokazovanie mal za to, že nárok matky týkajúcej sa uplatneného prvého nároku je dôvodný len čiastočne. Matka - teda navrhovateľka, uplatnila v tejto časti nárok vo výške 16 410 eur. Uvedenú výšku tohto nároku považoval za absolútne neprimeranú s tým, že pri určení o výške tohto nároku vychádzal z majetkových pomerov a zárobkových pomerov na strane navrhovateľky ako aj na strane pravdepodobného otca. Za nedôvodné považoval vyjadrenie právnej zástupkyne pravdepodobného otca, že navrhovateľka nemá v tejto uplatnenej časti nárok, nedošlo k zhoršeniu jej finančnej a sociálnej situácii pred nástupom na materskú dovolenku a po nástupe na materskú dovolenku. Je zrejmé, že matka predtým, ako začala poberať materské dávky, dosahovala príjem okolo 950 eur, avšak len pomerne krátku dobu. Podľa výšky materských dávok sa jej finančná situácia výrazne nezhoršila . Bola zamestnaná v spoločnosti pravdepodobného otca, kde reálne nedosahovala príjem vykázaný podľa jej mzdového listu, takže je absolútne zrejmé, že samotný pravdepodobný otec mal vedomosť o tom, ako spoločník tejto spoločnosti, že vykázaný príjem matky reálny príjem matky neodzrkadľuje. Došlo tak jednoznačne k zníženiu životnej úrovne matky po nástupe na materskú dovolenku. S touto životnou úrovňou bol pravdepodobný otec, žijúci v spoločnej domácnosti uzrozmeneý. Z tohto dôvodu mal za to, že nárok bol uplatnený navrhovateľkou dôvodne. Výška uplatneného nároku bola nadhodnotená. Berúc do úvahy charakter neodkladného opatrenia, zohľadnúc osobné pomery na strane navrhovateľky, osobné pomery na strane pravdepodobného otca, ktorý má ďalšie tri vyživovacie povinnosti, dospel k záveru, že na zabezpečenie výživy navrhovateľky po dobu 2 rokov je primeraná suma 100 eur mesačne. Za obdobie od 24.2.2017 do 24.2.2019 v celkovej výške 1 517,86 eura.

V III. výrokom určil príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom s poukazom na dôkazy, ktoré boli matkou predložené, vyhodnotiac dôvodnosť týchto nevyhnutných nákladov vo výške 493 eur. Náklady matky spojené s tehotenstvom a pôrodom boli relevantne preukázané tak, ako vyhodnotila právna zástupkyňa pravdepodobného otca vo výške 985,95 eura., Preto s poukazom na predložené náklady berúc do úvahy odpočítanie uplatnených nákladov za zakúpenie výbavičky dieťaťa, v ktorej časti nárok matky nie je dôvodný, určil výšku v sume 493 eur .

Vo výroku č. IV. zároveň zaviazal pravdepodobného otca (povinnú osobu) prispievať na výživu dieťaťa po dobu 37 týždňov od podania návrhu vo výške celkovo 462,50 eura. Poukázal opäť na charakter neodkladného opatrenia s tým, že sa jedná len o preddavok potrebný na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu 37 týždňov, pretože navrhovateľka je osamelou matkou. Berúc do úvahy jej súčasný príjem , jej majetkové pomery a preukázanú finančnú hotovosť na účte, ďalšie tri vyživovacie povinnosti pravdepodobného otca, považoval túto sumu za primeranú, zodpovedajúcu zabezpečenia nákladov dieťaťa po uvedené obdobie. Z uvedených dôvodov súd tak návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania., nakoľko nezistil také okolnosti prípadu, aby súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 55 CMP.

2. Navrhovateľka a pravdepodobný otec podali proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie. Navrhovateľka v zamietajúcej časti, pravdepodobný otec vo vyhovujúcej časti.

Odvolačný súd na odvolanie navrhovateľky podľa § 125 ods. 2 CSP neprihliadal, pretože navrhovateľka podala odvolanie e-mailom a v lehote 10 dní ho písomne nedoplnila. Z toho dôvodu sa nezaoberal ani vyjadreniami k odvolaniu. Preto predmetom odvolacieho konania zostalo odvolanie povinnej osoby proti vyhovujúcej časti rozsudku.

3. Povinná osoba v odvolaní namietala svoju pasívnu legitímáciu, nepreukázanie jej otcovstva. K 1. výroku rozsudku uviedla, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že navrhovateľka po pôrode poberala dávku sociálneho poistenia vo výške 980 eur a v súčasnosti rodičovský príspevok spolu s príspevkom na dieťa 236,52 eura. Jej dlhodobým príjmom bola čistá mzda 43,30 eura a príjem 980 eur mala iba krátko dobu a účelovo. Oproti príjmu pred nástupom na materskú dovolenku si prilepšila a nedošlo k zníženiu jej životnej úrovne. Namietala zdôvodnenie rozhodnutia, že jej príjem musel byť vyšší ako 43,30 eura, čo súd prvej inštancie nezdôvodnil. Preto považovala rozhodnutie v tejto časti za nesprávne pre nesplnenie zákonných predpokladov priznania nároku. Ďalej uviedla, že súd mal prihliadnúť na odôvodnené pomery navrhovateľky a jej schopnosti. Namietala svoje majetkové pomery, pretože 3 vozidlá majú minimálnu hodnotu, za štvrté vozidlo platí leasing, za predaj nehnuteľnosti získala len 3000 eur. Hodnota nehnuteľností, ktoré vlastní, je minimálna. Jej majetok nie je vyššej hodnoty. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a návrh navrhovateľky zamietol.

4. Navrhovateľka podala vyjadrenie k odvolaniu, napadnutý rozsudok žiadala zrušiť a vyhovieť jej žalobnému návrhu. K námietke pasívnej legitímácie povinnej osoby uviedla, že si dala sama vypracovať znalecký posudok, podľa ktorého je otcom dieťaťa. Na Okresnom súde Levice prebieha konanie o určenie otcovstva, v ktorom bol ustanovený znalec a potvrdil záver znaleckého posudku, že povinná osoba je s 99,9999999 % pravdepodobnosťou otcom dieťaťa. K námietke o jej príjme uviedla, že pred pôrodom mala príjem 1280 eur brutto, počas materskej dovolenky 950 eur po dobu 37 týždňov a následne od 38 týždňa do 2 rokov od narodenia dieťaťa príjem 240 eur mesačne. Jej pracovné miesto bolo zrušené, nemôže sa vrátiť do zamestnania. Od skončenia materskej dovolenky sa zhoršila jej sociálna situácia, došlo k poklesu príjmu o viac ako 700 eur mesačne. Povinná osoba obchoduje s realitami, dosahuje nemalé príjmy. Predložila ďalšie dôkazy preukazujúce príjmy povinnej osoby.

5. Povinná osoba podala vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľky. Namietala, že výsledky znaleckého posudku nie sú na 100% a bude navrhovať kontrolný znalecký posudok. Navrhovateľka si uplatnila sumu 20 340 eur, ktorú považovala za šikanóznou, pretože umelo navyšovala výdavky a mzdu. Jej konanie je v rozpore s dobrými mravmi, považovala ho za šikanóznou výkon práva, ktorý umožňuje súdu, aby jej priznal v zmysle § 55 CMP náhradu trov konania.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej osoby nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01.07.2016 a z ustanovenia § 395 ods. 1 vyplýva, že ak ustanovenie § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutie jeho účinnosti.

Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Citované ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vypořiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t.j. pre vec rozhodujúce.

9. Podľa § 74 odsek 1 Zákona o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

Podľa § 74 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže na návrh tehotnej ženy uložiť mužovi, ktorého otcovstvo je pravdepodobné, aby poskytol vopred sumu potrebnú na zabezpečenie jej výživy podľa odseku 1, príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a sumu potrebnú na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu, počas ktorej by žene patrila materská dovolenka podľa osobitného predpisu.

10. Príspevok na výživu matky nie je odôvodnený prípadnou neschopnosťou matky samostatne sa živiť. Jeho základom sú tehotenstvo a narodenie dieťaťa a s tým súvisiaca zmena sociálnej situácie matky, ktorá spravidla príde o príjmy z pracovného pomeru a súčasne aj zvýšené výdavky spojené s týmito skutočnosťami. Podmienkou príspevku nie je odkázanosť matky, jej priaznivé majetkové a príjmové pomery. Rozhodujúcimi skutočnosťami sú vzniknuté náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom a odôvodnená požiadavka spoluúčasti otca na ich znášaní a spravidla aj zhoršenie príjmovej situácie matky. Nárok nevydatej matky možno priznať proti mužovi, ktorého otcovstvo je pravdepodobné len podľa § 74 ods. 2 zákona o rodine. Konanie o určenie otcovstva nie je skončené. Pravdepodobný otec v odvolaní namietal otcovstvo, spochybňujúc znalecké posudky, ktoré jeho otcovstvo určili na 99,9999999 %. Súd prvej inštancie znalecké posudky v čase rozhodovania nemal k dispozícii a pravdepodobnosť otcovstva založil na výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd sa stotožnil s vykonaným dokazovaním a jeho vyhodnotením. Pravdepodobnosť otcovstva povinnej osoby ako bolo vyššie uvedené je daná aj vykonaným znaleckým dokazovaním, ktoré povinná osoba nespochybnila, spochybnila iba jeho závery. Zo záverov vyplýva otcovstvo povinnej osoby, preto odvolací súd odvolací dôvod povinnej osoby nepovažoval za dôvodný. Nestotožnil sa s dôvodmi jej odvolania týkajúcich sa majetkových pomerov, príjmov navrhovateľky a jeho majetkových pomerov, pretože ako bolo vyššie uvedené, nárok navrhovateľky je daný jej tehotenstvom, zľahnutím. Súd prvej inštancie posúdil preukázané nároky navrhovateľky. Odvolací súd pretože nepreskúmaval zamietajúcu časť rozsudku rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 SCP tak, že navrhovateľka má právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu trov, ak nejde o trovy konania štátu rozhoduje súd len na návrh. Povinná osoba v odvolaní proti rozsudku žiadala rozhodnúť o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky žiadala priznať náhradu trov konania. Ich priznanie odôvodňovala šikanóznym výkonom práva navrhovateľky. Odvolací súd sa nestotožnil s jej názorom. Práve povinná osoba svojim odmietavým postojom k otcovstvu a plneniu povinností k navrhovateľke a maloletému dieťaťu vyplývajúcim zo zákona (znalecké

posudky, konanie o určenie otcovstva) spôsobilá, že navrhovateľka sa musela svojich nárokov domáhať súdnou cestou.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).